

Cum apreciem valoarea porumbelului călător

Unii columbofili se întreabă care este valoarea unui porumbel călător. Poate fi catalogat din punct de vedere al numărului de etape zburate în concursuri sau după valoarea sa de bun reproducător, care desigur este legată de rasă și de vitalitatea sa. Calitățile fizice ale porumbelului se vor dovedi de multe ori needificatoare, dacă orientarea sa în zbor și voința de a se înapoia la crescătorie nu ne dovedesc că pasărea este într-adevăr bună. Totuși vitalitatea debordantă a porumbelului iese în evidență de cele mai multe ori atunci când el este luat în mână. Ce putem vedea în acest caz? Vom constata calitatea penajului foarte bună (moale și mătăsoasă, care ajută să alunece ușor în aer), mușchii săi debordanți pe lângă stern și luminozitatea strălucitoare a ochiului. Îl vom cataloga ca un bun porumbel pentru reproducție. Porumbelul care va fi găsit cu un penaj rău (șters, spălăcit) după năpârlire, mușchii pectorali de pe lângă stern, afundați, topiți, poate fi considerat ca terminat, mai ales dacă este și bătrân, epuizat de zboruri și de creșteri repetate de pui. Dar această epuizare se observă de multe ori chiar la porumbei mai tineri, care sunt angajați în concursuri repetate și dure, fără a le da posibilitatea să recupereze forțele necesare pentru un nou concurs.

Se observă această epuizare în special la zborurile grele, dure, de fond și când sunt angajați în concurs fără ca el să fi recuperat forțele într-un interval scurt de timp pe care i l-am acordat. Două-trei săptămâni de repaus, cu scurte antrenamente de zbor zilnic deasupra casei și o hrană corespunzătoare, ajutat de o cură vitaminică el poate fi angajat cu multe șanse într-un nou concurs de fond. Se impune ca să fie și un exemplar de rasă bună cu calități de zbor la fond și cu posibilități fizice de recuperare rapidă.

Epuzarea tineretului în concursurile de viteză și demi-fond din primii ani vor conduce la eșecuri și epuizări premature, dovada făcând-o rezultatele obținute cu ei la concursurile de fond.

Cei ce zboară la fond nu prea au timpul necesar de a se ocupa și de tineret. Cei care obțin unele rezultate bune la început, cu tineretul, dacă-i zboară în continuare în concursurile de fond, în mod sigur vor avea eșecuri. Sunt și excepții. Dacă un yearling născut dintr-o linie de fondști angajat la demi-fond intră în crescătorie foarte "proaspăt" este un bun indiciu. O stare de oboseală accentuată este un indiciu rău pentru posibilitățile viitoare ale porumbelului.

Jucătorii de fond își concentrează de cele mai multe ori atenția asupra porumbeilor bătrâni care au mai zburat. Bătrânii îi pregătesc și îi antrenează pentru a răspunde la prestațiile de fond.

